

Arrest

**nr. 130 037 van 24 september 2014
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Oostende.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 april 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Oostende van 1 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 juni 2014.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HALSBERGHE die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. KALIN, die loco advocaat J. GRYSOON verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de burgemeester van de stad Oostende neemt op 1 april 2014 beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op dezelfde datum ter kennis worden gebracht, betreffen de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste en tweede middel een schending aan van artikel 7 juncto artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 10 juni 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. Deze beschikking werd op 10 juni 2014 per aangetekende zending aan de partijen overgemaakt.

2.3. Verweerder richt op 24 juni 2014 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verweerder kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verweerder de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in nota met opmerkingen, waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 4 september 2014 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter wijst partijen op de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij volhardt in haar verzoekschrift en sluit zich aan bij de beschikking. De verwerende partij stelt dat zij “geen specifieke elementen” heeft aan te brengen en vraagt om de vordering te verwerpen.”*

2.5. Verweerder kan niet zonder meer aan de Raad vragen af te wijken van de beschikking en de vordering alsnog te verwerpen, zonder hierbij enige elementen naar voor te brengen die de inhoud van deze beschikking aan het wankelen zou doen brengen. Integendeel geeft verweerder zelf uitdrukkelijk aan *“geen specifieke elementen”* aan te brengen.

Gelet op bovenstaande, brengt verweerder geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat het beroep moet worden ingewilligd omdat bij gebrek aan administratief dossier en nota de Raad geen wettigheidscontrole kan uitvoeren op de beslissing tot weigering van verblijf waardoor deze vernietigd moet worden, wat leidt tot de vaststelling dat ook het bevel om het grondgebied te verlaten kaduuk is. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

3. Korte debatten

De bijlage 20 dient te worden vernietigd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, is derhalve zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Oostende van 1 april 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA